

Durmuş Hocaoğlu

Dersimiz Milliyetçilik: XXVII

Din’de “İkame” Prensibi ve Marksizm: 3

Yeniçağ, “Analiz”, 07 Mayıs 2007, Pazartesi., s.12
“Analiz” Sıra No: 523; 2007-038; Mayıs-03

YENİÇAĞ

Marksizm’in din ile olan münâsebeti çok gergin ve çok mütenâkız olduğu kadar çok da trajik bir başarısızlık ile noktalanmıştır. Çok gergin; çünkü kısaca da olsa görmüş olduk ki açık ve seçik bir din düşmanlığını manife ederek yola çıkmıştır; ayrıca çok da mütenâkız, çünkü kendisi dini reddederken muhtevâ olarak kaldırıp attığı dinin formunu adetâ neredeyse aynen muhâfaza ederek içini başka bir muhtevâ ile doldurmak sûretiyle “bir tür din”, K. G. Riegel’in tâbiriyle – Faşizm ve Nasyonal Sosyalizm gibi - “politik bir din”[1], veya G. North’ın tâbiriyle “bir devrim dini”[2] olup çıkıvermiştir.

İmdi; bir önceki yazıda gördük ki, Lenin, Din’i, üstâdının izini sürerek, “*halkın afyonu*” olarak târif etmektedir; daha da fazlası var gayet tabii: “*Başkaları hesabına çalışmaktan, yerine getirilemeyen isteklerden ve yalnız bırakılmışlıktan yılmış halk kitleleri üzerine her yerde büyük ağırlıkla yüklenen ruhsal baskı biçimlerinden biri dindir.../ Din, sermaye kölelerinin insancıl düşlerini, insana daha yaraşan bir yaşam isteklerini içinde boğdukları bir çeşit ruhsal içkidir*” [Din Üzerine., s.10]; “*..halkın üzerine indirilen koyu sis*”tir [a.e., s.13]; “*insanlığın üzerindeki boyunduruk*”tur [a.e., s.14], “*Tanrıları korku yaratmıştır*” [a.e., s.31] v.s... Hâsılı kötü birşey olduğu anlaşılmalıdır. Bu durumda, ‘halk için kendisini adayan’ bir halk şövalyesinin de bu kötülüğe karşı savaşması gerekmez mi? Elbette. Öyledir de nitekim: Lenin, kendilerinin din konusundaki tutumunu, “*tanrıya karşı açılmış devrimci savaş*” olarak tavsîf eder [a.e., s.29, pr.3]. Lûtfen dikkat: “Din’e karşı” olmaktan da daha büyük bir iddiadır bu: “Tanrıya karşı açılmış savaş” – tıpkı bir başka (eski) komünist (yeni liberal?) olan R. Debray’ın, Laiklik’i “Tanrı’nın elinden iktidârı almak” olarak târif etmesi gibi.

Evet, savaş: “*...Marksizm maddeciliktir. Böyle olduğu için de... /Dinle savaşmalıyız - bu, her türlü maddeciliğin ve doğal olarak Marksizmin ABC’sidir.*” [a.e., s.30]. Ama nasıl olmalı bu savaş? Cevabı bir önceki cümlesinin hemen akabinde şöyle gelir: “*Ancak Marksizm, ABC’de donmuş kalmış maddecilik değildir. Marksizm daha ileri giderek şöyle der: Dinle nasıl savaşacağımızı bilmeliyiz.../ Dinle savaş, dinin toplumsal kökenini ortadan kaldırmayı amaçlayan sınıf hareketinin somut uygulamasıyla bağlanmalıdır*”.

Bu nasıl olmalı? İşte bu noktada Lenin’in taktisyen tarafını müşâhade etmekteyiz: İhtilâl’in ilk safhalarında “hiçbir sûrette açıkça din düşmanlıklarını ön plana çıkarmamak, hiçbir sûrette ateizmlerini vurgulamamak ve ateizmi parti programlarına almamak” şarttır; çünkü bu safhada, asıl mühim olan, bütün proleteryanın –

‘aydınlanmamış’, yâni dine inananlar dâhil - müstakbel cenneti inşâ etmeküzere aynı safta birlik oluşturmalarıdır. Bunun içindir ki, “*Bizim açımızdan ezilen sınıfın, bu dünyada bir cennet yaratmak adına gerçek devrimci mücadelede birleşmesi, öteki dünya cenneti konusunda proletaryanın görüş birliğine gelmesinden daha önemlidir. İşte bu nedenle Programımızda ateist olduğumuzu belirtmiyoruz ve böyle davranmak zorundayız. İşte bu nedenle, eski önyargılarını henüz sürdüren proleterlerin partimize katılmalarını engellemiyoruz ve engellemek zorundayız*” demiş [a.e., s.14-15] ve gerçekten de böyle yapmıştır. Siz buna oportünizm ya da ikiyüzlülük diyebilirsiniz, o bunu taktik olarak görür; George Orwell’in “Hayvanlar Çiftliği”nde dendiği gibi: Taktik yoldaşlar; taktik”.



Sonrası mı? “... hele bir ayağıma yer edeyim, gör sana neler edeyim..”



Ya en sonrası?

O da mâlûm; hepimiz bu filmin nihâyetini berâber gördük. İşte trajedi de burada: çünkü, seksen yıllık tecrübenin sonunda varılan nokta, Marksizm’in bütün gücüyle, elindeki her imkânı sonuna kadar kullanarak üzerine üzerine gittiği din karşısında aldığı mağlûbiyetiyle neticelenmiştir. Yâni Marksizm Din’i iptal, imhâ ve i’dam ederek yerine mukîm olamadığı gibi, aşamamıştır da.

Anlamak zor olmasa gerek: Din’in boşaltılmasıyla hâsıl olan boşluk, en az O’nun sağladığına eşdeğerde bir başka şey ile doldurulamamıştır da ondan.

[1] Klaus-Georg Riegel., “Marxism-Leninism as a Political Religion”., *Totalitarian Movements and Political Religions.*, ISSN 1743-9647 (electronic) 1469-0764 (paper)., Vol. 6, No. 1, June 2005 , pp.97-126

[2] Gary North., *Marx’s Religion of Revolution.*, Institute for Christian Economics., Tyler, Texas., Copyright @1989 by Gary North., Originally published in 1968., Printed in the United States of America., ISBN O-930464-15-X

